

Maade, hvorpaa, og de Midler hvorved, den skulde udføres. Hvis hele Sagen skulde strande paa Grund af Vanskelighederne ved at komme til Enighed om dette Punkt, vilde dette være saare beklageligt; man maa da formentlig langt hellere nøies med at faae Sagen ført igjennem i en, om end maaste efter Nogles Anskuelse ufuldkommen, Skikkelse, hvorved der ialtsald er gjort en Begyndelse, hvorfra man senere, hvis dette viser sig hensigtsmæssigt, kan gaa videre frem.

Uagtet Udvalgets Mindretal i adskillige Punkter deler de fra Flertallets Side fremsførte Betragtninger, skjønner man dog ikke rettere, end at Lovens Hensigt i en saa væsentlig Grad vil forrykkes, hvis Belastningsforholdene undrages Lovens Omraade, at man ikke har troet at burde tiltræde dette Forslag.

For det Tilfælde, at det maatte blive vedtaget at bibeholde Lovforslagets 2det Afsnit, foreslaar Flertallet dog at ubelade § 18. Denne Paragraf sandtes ikke i det af Landstinget i forrige Samling vedtagne Lovforslag, og de Grunde, der bevægede Landstinget til at anse det for heldigt ikke i Loven at indsette deslige detaljerede Stuvningsregler med Hensyn til visse Varer, men derimod nøies med den almindelige Regel — som skulde indførtes i § 19 — om, at det bør paases, at Indladning af Korn og lignende Varer sker saaledes, at Ladningen ikke er udsat for at forskydes, ere, efter Flertallets Mening, ikke bleven vækkede ved, hvad der i Lovforslagets Motiver er anført til Begrundelse af i Loven at optage Bestemmelser som de i § 18 indeholdte. Det er overhovedet en mislig Sag at underkaste danske Handelsstibe en Forpligtelse til at stuve paa en vis, i det Enkelte angiven, Maade ogsaa i udenrigske Havne, hvor muligvis helt andre Regler gjælde, og Forholdene kunne vanskeliggjøre Sagttagelsen af de i den danske Lov opstillede Normer; de danske Skibe vilde saare let herved blive noget uheldigt stillede i Konkurrencen med fremmede Skibe. — Ligesom Udeladelsen af § 18 naturlig fører til den antydede Tilføielse i § 19, saaledes vil det formentlig, naar denne Paragraf, der hører hjemme i den almindelige Lov, optages her i denne Lov, være rettest at give den det Omfang, som den vel maatte have i Lovens, nemlig omfattende Skipperens Forpligtelse i Henseende til at sørge for Ladningens tilbørlige Stuvning og Bevaring i det Hele, og derfor at gjøre en yderligere Tilføielse om den med Hensyn til Forholdet til Ladningseiere meget vigtige Forpligtelse til at sørge for Ladningens Garnering og Lugernes Lukning og Stalkning. Disse Tilføielser motivere et Forslag om en anden Affattelse af § 19, i hvis Realitet det forsaavidt ikke tilsigtes at gjøre nogen Forandring. Et Mindretal tror, at det kunde være hensigtsmæssigt ved en Slutningsbestemmelse i § 19 at

bemyndige Regjeringen til at give særlige Regler med Hensyn til Stuvningen og Jøvelsen af Dækslast, hvilke Regler da formentlig rettest gaves i kongelig Anordning, jfr. § 22, 2det Stykke; Flertallet anser det imidlertid for betænkeligt at give Regjeringen en saadan Myndighed. — Mindretallet forbeholder sig sin Stilling til de her omhandlede Forslag til §§ 18 og 19. — En liden Ændring, som foreslaas i § 22, trænger ikke til nogen nærmere Begrundelse.

I 3die Afsnit foreslaar Udvalget at afsatte § 23 noget anderledes end det er i Lovforslaget. Dels turde det neppe være aldeles korrekt, som i Slutningsstykket, „iøvrigt“ at henviser til den almindelige borgerlige Straffeløvs Bestemmelser om Forsøg og Meddelagtighed, naar der, som Tilfældet er, ikke i det Foregaaende er givet nogen derfra afvigende Regel om Forsøg, ligesom det er uklart, om dette kan siges at være Tilfældet med Hensyn til Meddelagtigheden; dels maa man anse det for naturligt at lade det fulde Ansvar for den i Paragrafen omhandlede forbryderiske Lige-gyldighed for Menneskeliv, og det da ikke mindre for Nædere og Andre, som deri gjøre sig medskyldige, end for Skibspærerne, indtræde, naar Skibet er ifærd med at gaa til søs i den usvarlige Tilstand, om det end deri bliver forhindret ved vedkommende Myndigheds Indskriden. Det er jo vistnok Forudsætningen for Strafsansvarets Indtrædelse, at de Paagjældende skulle kunne siges at have gjort sig skyldige i grov Forsømmelighed og Ligeegyldighed — have de havt en forbryderisk Hensigt bliver der selvsjølkelig Spørgsmaal om langt strengere Straffe — men man har dog anset det for ønskeligt at tydeliggjøre dette ved en Tilføielse.

Den nye Paragraf, som foreslaas indfødt inellem §§ 23 og 24, forstaas af sig selv.

I Henshold til det Ovenansførte stilles følgende Ændringsforslag:

1) Af Udvalgets Flertal (Berg, Bojsen, Dam, Hvid, Nielsen, Olsen og Steenstrup) til § 1.

Paragrafen affattes saaledes:

„Danske Skibe, der gaa i Fart udenfor Vindierne Skagen—Vindesnas og Faltsterbo—Rügen (Bornholm saadeltom Farten mellem Blaaavands-hav og Bremerhafsen undtagen), ere med Hensyn til deres Sødygtighed og Udrustning underkastede det Offentlige Tilfyn i Overensstemmelse med de i det Følgende givne nærmere Regler.“

2) Af Udvalgets Flertal (Bojsen, Hage, Klein, Olsen, Paulsen og Steenstrup) til § 2 og §§ 17—22:

2det Punktum i § 2 og hele Lovforslagets 2det Afsnit udgaar.